

& ab omnibus scribentibus receptam, Socin. iun. conf. 145. num. 94. & 97. Rub. d. conf. 17. num. 1. & 2. Put. decis. 149. num. 1. lib. 2. ubi optime declarat quomodo sit in solutione, temporum distinctio facienda. Et quamuis primo aspectu Doctores videantur in hoc articulo contrarij, quoniam aliqui dicunt spectandum tempus solutionis, alij tempus contractus, prout credidit Viu. in dicta opin. § 16. reprehendendo Natt. in conf. 454. & Bertrandus in conf. 168. nu. 1. lib. 1. dixerit nullam habendam rationem variationis à tempore contractus ad tempus solutionis. Tamen re vera non sunt contrarij, sed concordēs, vt aduertit Rainaud. num. 1. Brun. particu. r. conclus. 1. omnes enim ad eundem finem tendunt, vt demonstrent, nullis existentibus contrarijs conuentionibus pecuniam soluendam esse habita ratione ad tempus contractus, licet in solutione tempus solutionis consideretur, vt doctè explicat Iohachim. Mifinger. singular. obseruat. centur. 4. cap. 1. dicens soluendam esse monetam vsualem proportionabiliter ad aestimationem antiquam, & idem voluit collegium Louanij. num. 57. & pulchrè explicat Borgn. Calualean. decis. 16. num. 42 lib. 2. vt scilicet quo ad bonitatem intrinsecam tempus contractus, quo ad valorem illius solutionis tempus consideretur. Ratio huius conclusionis est, quia in dubio